Muniesa: «Mai m'havia sentit tan important en un equip com aquí a Girona»

El central té «moltes ganes de tornar a jugar» un cop oblidada la seva lesió al turmell però reconeix que ara té «feina» per intentar «recuperar la confiança» i guanyar-se un lloc a l'onze per tenir la «continuïtat» que li ha faltat a Anglaterra.

Marc Muniesa

Tenia 21 anys i encara tota una carrera per davant quan va apostar-ho tot a una carta. Fer les maletes i marxar al cor d'Anglaterra, a la desconeguda Stoke-on-Trent. I per què no? Tot i haver-se guanyat l'estima del Camp Nou amb un prematur i agredolç debut que mai oblidarà, Marc Muniesa [http://www.diaridegirona.cat/tags/marc-muniesa.html] se'n va adonar aviat que les portes del primer equip no s'obrien així com així. Per tant, millor provar sort a un altre lloc. La proposta més temptadora li arribava de lluny, però això no el va aturar. La Premier és molt llaminera i el de Lloret s'hi va llançar de cap. Allà, a l'Stoke City, s'hi ha passat quatre temporades. Temps suficient per aprendre un nou idioma, per fer-se amb una cultura i una forma de viure desconeguda per a ell. Per jugar a una Lliga de primer nivell. Però no ha estat suficient. Mai ha tingut la continuïtat desitjada (menys de 70 partits en 4 anys), per la qual cosa, quan se li va presentar l'opció de venir a Girona, li va costar ben poc dir que sí. Si la cosa es va allargar, ja no va ser per culpa seva. A Montilivi, cedit pels potters, ha recuperat el somriure. I si ja en tenia, l'ha multiplicat per mil. Gaudeix de la confiança de Pablo Machín i juga. Sempre que les lesions l'han deixat. Ara, un cop ha deixat enrere la segona del curs, un problema al turmell, es mor de ganes de tornar-hi. De ser a l'onze i que ningú el mogui. I no s'amaga que, si tot va bé, l'any vinent pugui seguir a prop de casa, que això d'Anglaterra queda lluny.

Desaparegut durant bona part del desembre, la setmana passada Muniesa ja treia el cap pels entrenaments. No va ser a València, però espera fer-ho aquest dissabte contra el Las Palmas [/esports/futbol/primera-divisio/las-palmas/]. Com a mínim, a la convocatòria. «M'he passat el Nadal entrenant amb els fisioterapeutes i ara ja em trobo bé. Hem retallat terminis. No em pensava que tornaria tan aviat. Estava disponible per a Mestalla, però feia pocs dies que entrenava. Ho va decidir el míster i era d'esperar que preferís tenir paciència. Ara que tinc l'alta, és qüestió d'agafar el ritme i buscar una nova oportunitat», explica el central, que té «moltes ganes» de tornar-se a vestir de curt. Si pot ser, aquesta mateixa jornada, en un «partit molt important» contra el Las Palmas. «Si guanyem, ho tindrem molt més a prop. Quedarà feina, però arribar a l'equador amb 26 punts faria que la primera volta fos molt i molt bona. Fer-ne més de 20 ja és positiu, perquè busquem els 40 per salvar-nos. Com més en tinguem millor; ara ens espera un calendari dur i complicat. Ens enfrontarem a tots els equips europeus i, a més, a fora. No serà fàcil. Per això, hem de fer-nos el més forts possible a Montilivi».

Valoració positiva a nivell col·lectiu i tres quarts del mateix quan li toca parlar d'ell. «M'he sentit molt bé des del primer dia. L'adaptació ha estat bona, els companys m'han ajudat moltíssim i el sistema em beneficia. Intentaré a la segona volta estar bé físicament per no patir cap entrebanc més», reflexiona. Ha estat jugar i tenir minuts (870 en 10 partits fins ara) el que justifiquen les seves paraules. «Volia continuïtat i aquí n'he tingut. Ara toca guanyar-me la confiança de nou, però no serà fàcil», diu. I admet que una situació així no l'havia tingut a l'Stoke. «Una temporada vaig començar jugant i hi vaig estar uns cinc partits seguits. Però mai m'havia sentit tan important en un equip com aquí». És per això que es fa inevitable preguntar-li pel futur. Té contracte fins al 2019 amb l'Stoke, però no es tanca cap porta. Una clàusula en l'acord de cessió marca que el Girona l'ha de comprar si es manté a Primera. «Prefereixo pensar en el dia a dia. Sempre que he mirat més enllà m'he acabat lesionant o m'han sancionat, o alguna cosa ha passat. Vull anar pas a pas, jugar el màxim de partits possibles i al final de temporada ens asseurem tots plegats. Estic molt a gust a Girona i m'agradaria quedar-m'hi. Si hi ha la possibilitat, estic segur que s'acabarà fent».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/10/mai-mhavia-sentit-tan-important/889164.html?utm_source=rss